

Sag anlagt den 19. april 2017 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-229/17)

(2017/C 195/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede, og advokaterne M. Winkelmüller, F. van Schewick og M. Kottmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/133 af 25. januar 2017 om opretholdelse, med en begrænsning, i Den Europæiske Unions Tidende af referencen for den harmoniserede standard EN 14342:2013 »Trægulve: Karakteristika, overensstemmelsesvurdering og mærkning« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (EUT 2017, L 21, s. 113) annulleres.
- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/145 af 25. januar 2017 om opretholdelse, med en begrænsning, i Den Europæiske Unions Tidende af referencen for den harmoniserede standard EN 14904:2006 »Belægninger til sportsarealer — Specifikation af indendørsbelægninger til forskellig sportsanvendelse« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (EUT 2017, L 22, s. 62) annulleres.
- Kommissionens meddelelse i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2017, C 76, s. 32) annulleres, for så vidt som den henviser til den harmoniserede standard EN 14342:2013 »Trægulve: Karakteristika, overensstemmelsesvurdering og mærkning«, annulleres.
- Kommissionens meddelelse i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2017, C 76, s. 32) annulleres, for så vidt som den henviser til den harmoniserede standard EN 14904:2006 »Belægninger til sportsarealer — Specifikation af indendørsbelægninger til forskellig sportsanvendelse«.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende: tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter

Forbundsrepublikken Tyskland har gjort gældende, at Kommissionen inden for rammerne af vedtagelsen af de anfægtede afgørelser tilsidesatte væsentlige formforskrifter, der er omhandlet i artikel 18 i forordning nr. 305/2011⁽¹⁾. Kommissionen involverede således ikke det udvalg, der er indført ved artikel 5 i direktiv 98/34/EF⁽²⁾, høringen af det europæiske standardiseringsorgan var behæftet med en mangel, og de omtvistede afgørelser blev ikke vedtaget »på baggrund af udtalelsen« fra det udvalg, der er indført ved det pågældende direktivs artikel 5.

2. Andet anbringende: tilsidesættelse af begrundelsespligten

Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at de anfægtede afgørelser ikke iagttager den begrundelsespligt, der er fastsat i artikel 296, stk. 2, TEUF, eftersom de ikke tager stilling til det spørgsmål, som i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 305/2011 er afgørende for, om de omhandlede harmoniserede standarder er i overensstemmelse med det relevante mandat og sikrer overholdelse af de grundlæggende krav til bygværker. Det følger heraf, at hverken Forbundsrepublikken Tyskland eller Retten kan tage stilling til de væsentlige retlige og faktiske omstændigheder, som Kommissionen støttede sig på.

3. Tredje anbringende: tilsidesættelse af forordning (EU) nr. 305/2011

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at de anfægtede afgørelser og meddelelser er i strid med materielle bestemmelser i forordning (EU) nr. 305/2011.

- For det første er de anfægtede afgørelser og meddelelser i strid med artikel 17, stk. 5, første og andet afsnit, idet Kommissionen i strid med de nævnte forskrifter ikke foretog en vurdering af, om de omhandlede harmoniserede standarder var i overensstemmelse med de relevante mandater og således ikke fastslog, at der rent faktisk ikke forelå en sådan overensstemmelse.
- For det andet er de anfægtede afgørelser og meddelelser i strid med artikel 18, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 1 og 2, samt artikel 17, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 305/2011. Kommissionen overså, at de omhandlede standarder ikke indeholder procedurer og kriterier for bedømmelsen af ydeevnen for så vidt angår afgivelse af såkaldte andre farlige stoffer, og at de således var ufuldstændige for så vidt angår en væsentlig egenskab ved byggevarerne og følgelig bragte overholdelsen af de grundlæggende krav til bygværker i fare.
- Endelig anlagde Kommissionen i forbindelse med vedtagelsen af de anfægtede retsakter et urigtigt skøn ved at se bort fra den mulighed, der er fastsat i artikel 18, stk. 2, i forordning nr. 305/2011 til med de begrænsninger, der foreslås af sagsøgeren at offentliggøre referencerne for en harmoniseret standard i Den Europæiske Unions Tidende.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9.3.2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2011, L 88, s. 5).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT 1998, L 217, s. 18).

Sag anlagt den 19. april 2017 — Siberian Vodka mod EUIPO — Friedr. Schwarze (DIAMOND ICE)

(Sag T-234/17)

(2017/C 195/51)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Siberian Vodka AG (Herisau, Schweiz) (ved advokat O. Bischof)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Friedr. Schwarze GmbH & Co. KG (Oelde, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Siberian Vodka AG

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »DIAMOND ICE« — International registrering nr. 1 211 695

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1171/2016-4)

Påstande

- Afgørelse truffet den 8. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1171/2016-4) annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.